

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

2AFD_2KT

Sagsnr.: 15866/504029

Den 15. maj 2009

BFP

Notits om fiskeripolitik og fiskerikontrol i EU

Fiskeripolitikken varetages på EU-plan gennem den fælles fiskeripolitik, der omfatter ressourcopolitikken, herunder fiskerikontrol, marked og handel samt strukturpolitikken.

Det enkelte EU-medlemsland har ansvaret for at sikre, at alle EU fiskeriregler håndhæves på deres territorium og overfor de fartøjer, der fører deres flag. Medlemslandene er også ansvarlige for overvågning og registrering af fiskeriaktiviteterne, herunder vedrørende udnyttelsen af fangstkvoterne.

Kommissionen kontrollerer, at medlemslandene udøver fiskerikontrollen og registreringsopgaverne i overensstemmelse med EU's regelgrundlag.

Kontrol- og overvågningsopgaverne er organiseret vidt forskelligt i medlemslandene. Nogle medlemslande har specifikke fiskerikontroltjenester, mens disse opgaver i andre medlemslande løses af forskellige organisationer som fx flåden, toldvæsenet, kystvagten eller søfartstjenesten, for hvem fiskerikontrol blot udgør én af opgaverne. Selv der, hvor der er en egentlig fiskerikontroltjeneste varierer indholdet af opgaverne betydeligt. Valget af den administrative struktur henhører under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen og Ministerrådet er opmærksomme på, at mangler og svagheder i kontrolsystemerne i medlemsstaterne kan medføre en forskellig og utilstrækkelig håndhævelse af reglerne i de enkelte medlemslande, hvilket kan reducere effektiviteten af bevaringsforanstaltningerne.

I forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik i 2002 blev det besluttet at oprette en fælles inspektionsstruktur med henblik på at sikre en mere effektiv implementering af kontrolforanstaltningerne. Oprettelsen af EU-fiskerikontrolagenturet blev stadfæstet af Rådet med Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005. EU-fiskerikontrolagenturet blev placeret i Vigo, Spanien. Dets hovedarbejdsområde er en operativ samordning af medlemslandenes inspektion og overvågning. Målsætningen med agenturet er en effektiv implementering af den fælles fiskeripolitik og en ensartet kontrol og kontroludøvelsen i hele EU.

Udarbejdelsen af en fælles EU inspektionsstruktur foregik på grundlag af en gennemførlighedsundersøgelse. Undersøgelsen, som blev udfærdiget af en række uafhængige institutter i september 2004, er meget omfattende og gør rede for den på daværende tidspunkt rådende kontrolsituation i EU. Den indsamlede information er baseret på interviews og spørgeskemaer udfyldt af medlemslandene, og undersøgelsens forfattere har fortolket dele af informationerne med henblik på at opnå sammenlignelighed blandt medlemslandene.

I undersøgelsen gennemgås organisationen af fiskerikontrollen, kontroludøvelsen og håndhævelsen i de enkelte medlemslande, de midler, der er til rådighed for de enkelte medlemslandes kontrol og omkostningerne ved kontrollen. Der er også udarbejdet et vurderingsgrundlag vedrørende effektiviteten af medlemslandenes kontrol.

Gennemførlighedsundersøgelsen har bekræftet den store variation i medlemsstaternes kontrolsystemer. For det første påvises en variation i medlemslandenes kontrolstruktur og antallet af organer etableret til dette formål. Det skyldes forskelle i den interne administrative struktur i landene, herunder om der er tale om en føderal eller mere central struktur. For Danmarks, Frankrigs og UKs vedkommende samt de tre baltiske lande er der tale om en central struktur, hvor et ministerium - bistået af fx told/skat, kystvagten, politi m.v. styrer fiskeriinspektionen. Andre lande som fx Tyskland, Finland og Spanien har oprettet en mere regional struktur. Sveriges fiskerikontrol fungerer gennem kystvagten, som er ansvarlig for fiskeribeskyttelse samt koordinering af inspektion i luften, til havs og på land.

Undersøgelsen peger på store variationer i medlemslandenes omkostninger ved kontrol og håndhævelse og i anvendelsen af de forskellige kontrolmidler. Omkostningerne, som er fordelt på tværs af kernefunktionerne knyttet til kontrol: administration, kontrol på havet, landbaseret, luftbaseret og VMS kontrol (satellit overvågning), udgør for samtlige EU lande i niveauet 270 mio. EUR. På tværs af medlemslandene anvendes ca. 54% af samtlige udgifter til inspektioner til havs, 33% til landbaserede inspektioner, 7% til luftbaseret kontrol, og de resterende 6% til administration og VMS.

Det fremgår af undersøgelsen, at der er stor variation i de kontrolmidler, der er til rådighed blandt medlemslandene, og hvor effektivt de bliver brugt. Der er også stor variation i hvilken vægt medlemslandene lægger på de forskellige kontrolmetoder, dvs. landkontrol, søværts kontrol eller flybaseret kontrol. Dette forhold hænger bl.a. sammen med store variationer i medlemslandes havområder, fiskerifartøjsaktiviteter, antallet af landinger af fisk osv.

En analyse af medlemslandenes effektivitet i anvendelsen af kontrolmidlerne – såkaldte Asset Efficiencies – peger ifølge studiet på store forskelle blandt medlemslandene for så vidt angår antallet af inspektioner foretaget og antallet af overtrædelser opsporet. Der peges på, at nogle medlemslande er bedre til at opspore overtrædelser ved visse overvågningsmetoder end andre, og at forholdet mellem overtrædelser og

landenes evne til at opspore overtrædelser i luften, til havs og på land er forskelligt fra medlemsland til medlemsland.

Ud fra ovennævnte undersøgelse har Kommissionen vurderet, at det på grund af store variationer i medlemslandenes udøvelse af kontrol og inspektion ikke har været muligt at sammenligne effektiviteten af de enkelte medlemslandes kontrolforanstaltninger og dermed sige noget præcist om kontroreffektiviteten i hvert medlemsland.

Gennemførlighedsundersøgelsen repræsenterer den seneste tilgængelige oversigt over fiskerikontrol i EU.